

Leghennen Transport naar Cambrils Spanje 2019

Op maandag 2 augustus 2019 vertrekken Henk en ik richting Eysden Limburg, om daar Henk zijn DAF XF 440 met Ravenhorst combinatie over te nemen. Deze van avond geladen door een chauffeur en wij kunnen qua uren dan prima op de loslocatie komen in Spanje.

Om 02.15 arriveert de truck en wij leggen onze spullen op bed/koelkast en onze bestuurderskaarten worden gestoken. We hebben afgesproken dat ik de eerste 4 uur zal rijden.

Dan is het eerste stukje niet zo moeilijk, maar dan moeten we een omleiding volgen om Luik en die eindigt voor een viaduct van 3,75 meter. Sapperdeflap. We zijn toen een stuk midden in de nacht aan het rondrijden geweest en zijn we weer exact bij dat zelfde viaduct uitgekomen. We hebben alles voor/achter met de luchtvering laten zakken en zo zijn we onder 3 viaducten door gekomen. Ongelofelijk en eigenlijk

ook weer niet abnormaal, want in België kun je qua infrastructuur van alles verwachten. Van af dat moment gaat het allemaal prima lopen, want de combinatie weegt ongeveer 36 totaal, maar zo'n 11 liter motor heeft het wel behoorlijk moeilijk als die ergens een bult(je) ziet. Dan schiet de snelheid snel onderuit. Het is donker en het regent behoorlijk in Luxemburg, maar we schieten goed op en sturen dan op Nancy aan. In de ochtend knapt het op en wordt het droog en kun je ook weer mooi van je afkijken.

Henk heeft zijn koffiemachine gereed en we hebben lekker broodjes met beleg. Dus het ontbijt eten we al rijdende op met een bak koffie.

Alhoewel Henk best wel graag wat mayonaise wil hebben op zijn producten.

Met om en om wisselen schieten we goed op richting Lyon wat we probleemloos ronden qua verkeer.

En dan draaien we al weer richting de Pyreneeën via Perpignan de grens van Frankrijk – Spanje.

We stoppen op de eerste Parking Tankstelle in Spanje

La Jonguara

Daar gelijk even naar de WC en wat me telkens weer opvalt is dat deze best wel netjes zijn. Niet zoals in Duitsland, maar toch niet besmeurd of afgebroken, zoals ik dat frequent in NL constateer. Toch een andere mentaliteit.

Daarvanuit hebben we nog een 300 Km voor de boeg in Spanje. Ik weet in de tussentijd dat de chauffeur Jacco van het Touringcarbedrijf Krol te Tiel (daar doe ik ook de Code 95 trainingen) ongeveer hier ook zal rijden met zijn Touringcar. We hebben contact en verdraaid als het niet waar is, komen we elkaar tegen op de ring van Barcelona. Best wel bijzonder. Ondertussen richting Tarrogana en dan naderen we onze ontmoetingsplaats bij een restaurant/tankstation bij Cambrils.

De boer staat daar ons op

te wachten en vraagt of we direct de zeilen willen openmaken, omdat het erg warm is. Henk geeft echter aan dat we ventilatie met water voor de leghennen hebben en dat maakt de boer direct rustig. Hij rijdt voor ons uit en ondertussen begint het dan ook rustig donker te worden.

Het is ongeveer een 15 minuten rijden als we na een afslag het land in moeten gaan rijden. We worden dan een "landbouwvoertuig" met dat we door kuilen, zandhopen en tussen bosschage moeten rijden. Toch is er over nagedacht, omdat we ook een draai naar links moeten maken en daar is extra ruimte voor gekapt, zodat we de combinatie goed kunnen ophalen.

Bij de stal staat een groep

lossers te wachten, want ze moeten de leghennen hand over hand gaan overgeven naar een tweede etage van de stal. Henk moppert wat, vanwege de lostijd, maar de boer heeft ervaring en zegt dat het ongeveer anderhalf uur zal duren en dat is ook zo. Nu weten we ook dat er een tweede Soetendaal combinatie onderweg is en die komt precies aanrijden als wij net gelost zijn. Bij het lossen blijkt ook de uitval op één hand te tellen is en dat is toch ook weer erg mooi. Goeie Transportcondities.

Wij zetten onze combinatie aan de kant en gaan onze rust maken en de boer vraagt ons of dat we willen douchen. Dat is niet tegen dovemans oren gezegd en Henk en ik gaan met hem mee, om in het restaurant waar we elkaar ontmoeten, te douchen en de boer vraagt of wij wat willen eten/drinken. Midden in de nacht zitten we heerlijk te eten en te drinken.

Tsjonge wat kan die Henk wat op. Oef. Tijdens het eten zitten we allerlei

wetenschappen uit wisselen in het Engels. Erg leuk en interessant, want deze man is niet zo maar een boertje, maar iemand met veel kennis en toekomstvisie. Dan brengt hij ons terug naar de auto, waar de andere mannen ook net klaar zijn en de boer brengt deze mannen ook naar het restaurant, 24 uur open,

terwijl wij in ons mandje kruipen. Heerlijk. Na onze rusturen starten we de machine en rijden terug naar de Autosnelweg A7 richting Barcelona.

We rijden door Spanje en waar ik zo nu en dan de allernieuwste truck of the Year Ford zag rijden. Maar het is nog erg warm, ook weer richting Frankrijk. Waar we nu ter hoogte van Beziers voor Montpellier de A75 zullen

pakken richting Parijs. Nou dat hebben we geweten. Wat een schitterende Autobahn, er is veel uitgehakt in de schitterende bergen daar. Prachtige natuur en die geweldige brug ter hoogte van Millau.

Wat een kunstwerk en wat een uitzicht. Eigenlijk alleen maar natuur genieten. Tot dat plotseling een zwarte Peugeot naast ons rijdt met een geluidssignaal. Volgen. Maar dan in het Engels: Follow Us. Heel bijzonder daar in Frankrijk. Het blijkt dat

het de Franse Douane is. Opvallend nerveus, met twee auto's en 5 man totaal. Ze houden hun handen allemaal vlak bij hun pistool. Henk en ik moeten bij elkaar blijven staan, terwijl zij de auto inspecteren. Ik stel een aantal vragen en zij beantwoorden dat ook in het Engels. Voor conversatie perfect. Ze kunnen niets vinden, maar ons is het wel duidelijk: ze zoeken mensen/verstekelingen.

Weer een nieuwe ervaring voor ons/mij. Om en om gaan we door en passeren heel wat tolpoorten. Wat zowel in Spanje en Frankrijk vanuit mijn beleving complete vliegvelden zijn, zo groot. Daar kun je in Nederland alleen maar van dromen, in het land van een potje met pieren zoals ik NL zie.

Laat in de avond passeren we Parijs en dus probleemloos. Zo gaat het verder en hebben ook geen problemen bij Antwerpen.

Eigenlijk is alles perfect verlopen en binnen onze 20 rij - uren rollen we donderdagmorgen weer bij Soetendaal de dam op.

Conclusie: Weer een prachtige rit met levende dieren achter de rug. Met een zeer deskundige collega Henk, die zeker ook voor veel gezelligheid zorgt. Wat me tegengevallen is, zijn de verbruikscijfers met deze toch ook wel te lichte motor voor dit werk. Qua voertuigcabine is het natuurlijk voortreffelijk, zeker gezien dubbel bemand. Op weg naar de volgende rit, eind dit of volgend jaar. Heerlijk.

Frits van Amerongen.